

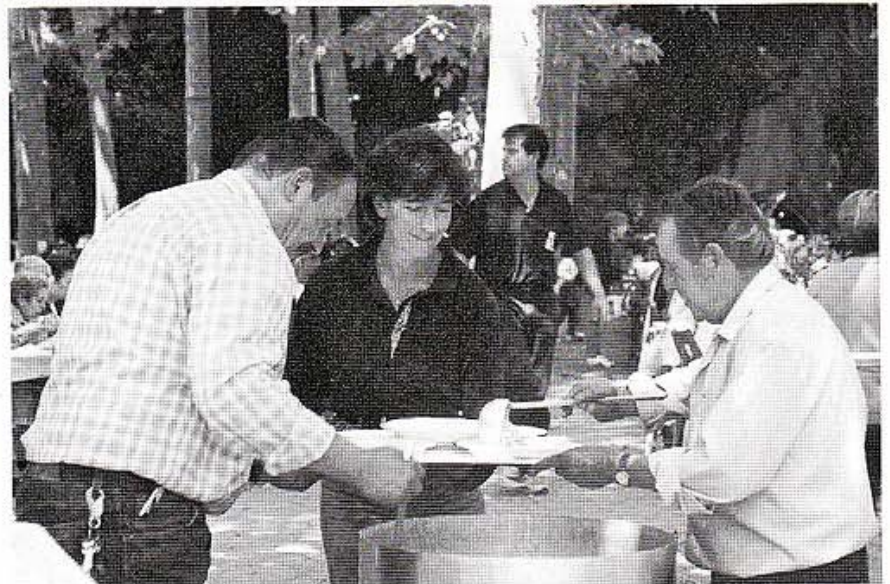
Joc de l'olla (tarda jove).

salt d'aigua per fer anar el molí de moldre gra que ja hi era d'abans. La llum del Sr. Valent sembla que era precària: havia de ser d'uns 100 vols però diu que a penes arribava a seixanta o setanta i produïa una claror somorta i rogenca: la potència de la soferta dinamo no donava per tant havent de servir més i més electricitat a tantes cases de tants de pobles.

Es veu que, en els moments de més dèficit elèctric, quan la llum feia una baixada sobtada, la gent feia el comentari que una anguila s'havia ficat a la turbina del Valent entorpint per un instant el bon funcionament de l'andròmina. Amb tot, el veïnat s'adaptava a la poca potència millorant la llum a base de proveir-se de bombetes d'un voltatge inferior als teòrics 110 volts. Això, segons s'explica, ocasionà una anècdota: un dia que per alguna causa es desconnectà el proveïment elèctric de Garrigàs, la llum féu una pujada tan forta a la resta de la xarxa que totes les bombetes d'Ordis que estaven enceses es van fondre. La gent d'Ordis sembla que, enfurismada, volia venir a Creixell... per tirar el Sr. Valent a la bassa.

Acabo amb la darrera vivència al nostre poble, aquesta absolutament recent: la gran i positiva sorpresa de tota l'efemèride coneguda amb el nom de Concurs Internacional d'Allioli. Mereixeu l'èxit obtingut en la convocatòria per l'eficàcia organitzativa que aplega alliolistes o alliolaires i gran públic al dinar posterior; i per la bellesa dels llocs: de l'espai de la Font i de l'arbreda, i del poble en general, carrers i cases. I per, en fi, el bon acolliment que projecta el poble.

Arribats aquí, només em queda desitjar-vos la millor Festa Major possible i agrair-vos d'haver-me permès d'encetar-la formalment amb aquests records. Bona Festa doncs, i visca Creixell.

Amics de Creixell servint el dinar.

Garrigàs. El Valent era el nom d'un sastre de Figueres que s'havia aventurat en negocis elèctrics. El sastre fou un dels pioners de l'electrificació empordanesa: Creixell mateix, Garrigàs, Ordis i més enllà s'havien beneficiat de la llum que feia el seu generador. L'home havia firmat uns contractes amb la clientela segons els quals es comprometia a fer electricitat durant les hores de foscor; mentre fos de dia podia fabricar-ne o no perquè el nostre sastre aprofitava el